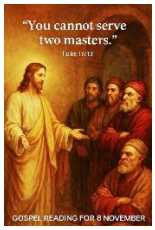
บทเทศน์และข้อคิด วันเสาร์ที่ 7 พฤศจิกายน 2026 (มิสซาเช้า)

บทอ่าน: ฟิลิปปี 4:10–19 และ ลูกา 16:9–15

“มีเงินอยู่ในมือ แต่อย่าให้เงินอยู่เหนือหัวใจ”

อยากเริ่มต้นด้วยคำถามง่าย ๆ สักข้อหนึ่ง ถ้าวันนี้เราต้องเลือกระหว่างการมีเงินมากขึ้นกับการมีความสุขมากขึ้น เราจะเลือกอะไร? หลายคนอาจตอบว่า ขอมีทั้งสองอย่างได้ไหม! แต่ถ้าถามต่อไปว่า ถ้าเราต้องเสียความสงบสุขในชีวิต เสียความสัมพันธ์กับครอบครัว เสียความซื่อสัตย์ และเสียความสัมพันธ์กับพระเจ้า เพื่อแลกกับเงินทองที่มากขึ้น เรายังจะเลือกเงินทองอยู่หรือไม่? นี่คือคำถามสำคัญที่พระวาจาของพระเจ้าในวันนี้กำลังท้าทายเรา

1. นักบุญเปาโลค้นพบความลับของชีวิตที่คนร่ำรวยก็อาจไม่มี

<u>ในบทอ่านแรก</u> นักบุญเปาโลกล่าวประโยคที่เราคุ้นเคยกันดีว่า “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้ในพระองค์ผู้ประทานพละกำลังแก่ข้าพเจ้า” แต่เราต้องเข้าใจบริบทของประโยคนี้ให้ดี เปาโลไม่ได้กำลังพูดว่า เมื่อมีพระเจ้าแล้ว เราจะประสบความสำเร็จทุกอย่าง จะร่ำรวย จะชนะทุกการแข่งขัน หรือจะได้ทุกสิ่งที่เราปรารถนา ตรงกันข้าม ท่านกำลังพูดจากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านทั้งความทุกข์ยากและความอุดมสมบูรณ์ ท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้ารู้จักความขัดสน และรู้จักความอุดมสมบูรณ์... ข้าพเจ้าเรียนรู้ที่จะพอใจในทุกสภาพการณ์” สังเกตคำว่า “เรียนรู้” **ความพอเพียงไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ แต่ต้องเรียนรู้ ต้องฝึกฝน และบางครั้งต้องผ่านความทุกข์ยากเสียก่อน** มีคนจำนวนไม่น้อยที่มีเงินมาก แต่กลับไม่มีความสุข เพราะยิ่งมีมากก็ยิ่งกลัวว่าจะสูญเสียมาก บางคนมีบ้านใหญ่ แต่ไม่มีความอบอุ่นในครอบครัว, บางคนมีบัญชีธนาคารหลายบัญชี แต่ไม่มีใครที่สามารถเปิดหัวใจพูดคุยด้วยได้, บางคนมีทุกอย่างที่เงินซื้อได้ แต่กลับไม่มีสิ่งที่เงินซื้อไม่ได้ นั่นคือ**ความรัก ความสงบ และความหมายของชีวิต** เปาโลค้นพบความลับที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น คือ ความมั่นคงของชีวิตไม่ได้ขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรามี แต่อยู่ที่ว่า

ใครทรงเป็นศูนย์กลางของชีวิตเรา นี่คือความหมายแท้จริงของคำว่า “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้ในพระองค์” ไม่ได้หมายความว่าคริสตชนจะไม่ล้มเหลว แต่หมายความว่า แม้ในวันที่เราล้มเหลว เราก็ยังไม่ถูกทอดทิ้ง แม้ในวันที่เราไม่มีอะไรเหลือ เราก็ยังมีพระเยซูเจ้า

2. เรื่องราวของนักบุญเปาโลกับชุมชนฟิลิปปี: เงินทองที่กลายเป็นเครื่องบูชา

มีเกร็ดทางประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจในบทอ่านนี้ ชุมชนคริสตชนที่เมืองฟิลิปปีเป็นชุมชนที่มีความผูกพันกับนักบุญเปาโลอย่างลึกซึ้ง พวกเขาไม่ได้เพียงรับฟังคำสอนของเปาโล แต่ยังร่วมรับผิดชอบภารกิจการประกาศพระวรสารด้วย เมื่อเปาโลประสบความยากลำบาก พวกเขาส่งความช่วยเหลือไปให้ แม้ท่านจะอยู่ห่างไกลก็ตาม โดยมีเอปาโฟรดิตุสเป็นผู้ช่วยนำความช่วยเหลือไปมอบให้ สิ่งที่น่าประทับใจคือ เปาโลไม่ได้มองเงินหรือสิ่งของที่ได้รับเป็นเพียงความช่วยเหลือทางวัตถุ แต่กล่าวว่าเป็น “กลิ่นหอม เป็นเครื่องบูชาที่พระเจ้าทรงพอพระทัย” นี่เป็นภาพที่งดงามมาก เงินที่คนคนหนึ่งอาจใช้ซื้อความสุขส่วนตัว สามารถกลายเป็นอาหารสำหรับคนหิวโหยได้, เงินที่อาจใช้เพื่อความสะดวกสบายของเรา สามารถกลายเป็นยารักษาคนเจ็บป่วยได้, เงินที่อาจใช้เพื่อสร้างชื่อเสียงให้ตนเอง สามารถกลายเป็นโอกาสทางการศึกษาสำหรับเด็กยากจนได้ สิ่งที่ทำให้เงินทองมีคุณค่าต่อหน้าพระเจ้า ไม่ใช่จำนวนเงิน แต่เป็นความรักที่อยู่เบื้องหลังการให้ และนี่คือเหตุผลที่เปาโลกล่าวว่าพระเจ้าจะทรงประทานทุกสิ่งที่พวกเขาจำเป็นต้องมีตามความมั่งคั่งอันรุ่งเรืองของพระองค์ในพระเยซูเจ้า ไม่ใช่คำสัญญาว่าผู้ให้จะร่ำรวยขึ้นเสมอไป แต่เป็นคำยืนยันว่าพระเจ้าจะไม่ทอดทิ้งผู้ที่ดำเนินชีวิตด้วยความรักและความไว้วางใจในพระองค์

3. พระเยซูเจ้าทรงเตือนว่า เงินเป็นผู้รับใช้ที่ดี แต่เป็นนายที่อันตราย

ในพระวรสาร พระเยซูเจ้าตรัสประโยคที่หนักแน่นมากว่า “ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้” คำว่าเงินทองในที่นี้คือ Mammon ซึ่งมีรากมาจากภาษาอาราเมอิก หมายถึงทรัพย์สมบัติหรือความมั่งคั่ง สิ่งที่น่าสนใจคือ พระเยซูเจ้าไม่ได้ตรัสว่าเงินเป็นสิ่งชั่วร้าย แต่ทรงเตือนถึงอันตรายเมื่อเงินกลายเป็นนายเหนือชีวิตมนุษย์ เงินเป็นสิ่งที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง หากเราใช้เงินเพื่อทำความดี แต่ถ้าเรากลายเป็นทาสของเงิน เราจะเริ่มวัดคุณค่าของทุกสิ่งด้วยราคา เราจะวัดความสำเร็จด้วยตำแหน่ง วัด

ความสุขด้วยทรัพย์สิน วัดความสัมพันธ์ด้วยผลประโยชน์ และบางครั้ง เราอาจถึงขั้นวัดคุณค่าของคนด้วยจำนวนเงินที่เขามี

พระเยซูเจ้าจึงทรงเตือนว่า “ผู้ที่ซื่อสัตย์ในเรื่องเล็กน้อย ก็จะซื่อสัตย์ในเรื่องใหญ่ด้วย” นี่เป็นหลักการที่สำคัญมากสำหรับชีวิตคริสตชน ความซื่อสัตย์ไม่ได้เริ่มต้นเมื่อเรามีเงินจำนวนมาก แต่เริ่มต้นตั้งแต่เงินเพียงเล็กน้อยที่เราได้รับมา เราใช้เงินอย่างซื่อสัตย์หรือไม่? เราทำธุรกิจโดยไม่เอาเปรียบผู้อื่นหรือไม่? เราจ่ายค่าจ้างอย่างเป็นธรรมหรือไม่? เราซื่อสัตย์ต่อเงินบริจาคที่มีผู้มอบให้เพื่อพระศาสนจักรหรือไม่? เราใช้ทรัพยากรที่พระเจ้าประทานให้เพื่อช่วยเหลือผู้อื่น หรือเพื่อสร้างความสะดวกสบายให้แก่ตนเองเท่านั้น? พระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงต้องการเพียงคนที่บริจาคเงินให้พระเจ้า แต่ทรงต้องการคนที่ยอมมอบหัวใจให้พระเจ้า

4. ที่มาของคำว่า เงิน Money

ชาวโรมันมีเทพีองค์หนึ่งชื่อ Juno Moneta (จูโน โมเนตา) ซึ่งเป็นเทพีจูโนในอีกพระนามหนึ่ง คำว่า Moneta เชื่อมโยงกับภาษาละติน **monere หมายถึง เตือนสติ สะกิดใจ หรือให้คำแนะนำ** มีตำนานเล่าว่า ในปี 390 ก่อนคริสตกาล เมื่อชาวกอล (Gauls) บุกโจมตีกรุงโรม พวกเขาพยายามลอบขึ้นไปยังเนินเขาคาปิโตลีเน (Capitoline Hill) ในเวลากลางคืน ทหารยามไม่รู้ตัว แต่ห่านศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเลี้ยงไว้ใกล้บริเวณวิหารของเทพีจูโนกลับส่งเสียงร้องดังขึ้น ทำให้ชาวโรมันตื่นและสามารถป้องกันการโจมตีได้ ห่านเหล่านี้จึงกลายเป็นสัญลักษณ์ของการเตือนภัยและการเฝ้าระวัง ต่อมา บริเวณวิหารของ Juno Moneta บนเนินเขาคาปิโตลีเน ได้กลายเป็นสถานที่ตั้งโรงกษาปณ์ของโรมัน ซึ่งใช้ผลิตเหรียญเงินและเหรียญทองแดง เหรียญที่ผลิตจากบริเวณนี้จึงถูกเรียกว่า “moneta” และคำนี้ค่อย ๆ พัฒนาเป็นคำเรียกเงินในภาษาต่าง ๆ Latin: Moneta, Italian: Moneta, French: Monnaie, English: Money ดังนั้น คำว่า Money ที่เราใช้กันทุกวันนี้จึงมีรากศัพท์เชื่อมโยงกับชื่อเทพีโรมันองค์หนึ่ง **มีความงดงามเชิงสัญลักษณ์อยู่ตรงนี้ด้วย คือ ชื่อที่เกี่ยวข้องกับการเตือนสติ กลับกลายเป็นชื่อที่มนุษย์ใช้เรียกสิ่งซึ่งมักทำให้มนุษย์หลงลืมสติ!**

อยากเล่าให้ฟังอีกเรื่องหนึ่ง

***In God We Trust**: ทำไมเงินดอลลาร์จึงเขียนว่า “เราวางใจในพระเจ้า”*

เรื่องนี้มีประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจมาก ในช่วงสงครามกลางเมืองอเมริกา (American Civil War ค.ศ. 1861–1865) ประเทศสหรัฐอเมริกากำลังแตกแยกอย่างหนัก มีผู้เสียชีวิตจำนวนมาก และประชาชนกำลังเผชิญความหวาดกลัวต่ออนาคตของประเทศ ในปี ค.ศ. 1861 มีศาสนาจารย์โปรเตสแตนต์ชื่อ Reverend M. R. Watkinson จากรัฐเพนซิลเวเนีย เขียนจดหมายถึง Salmon P. Chase รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังสหรัฐฯ เสนอว่า เหรียญเงินของประเทศควรมีข้อความที่แสดงถึงความเชื่อและความไว้วางใจในพระเจ้า Chase เห็นด้วยกับแนวคิดนี้ จึงสั่งให้ James Pollock ผู้อำนวยการโรงกษาปณ์สหรัฐฯ พิจารณาข้อความที่จะใช้ ในที่สุดจึงเลือกข้อความว่า IN GOD WE TRUST เราวางใจในพระเจ้า ข้อความนี้ปรากฏครั้งแรกบนเหรียญสองเซนต์ของสหรัฐฯ ในปี ค.ศ. 1864 ไม่ใช่บนธนบัตรดอลลาร์ในทันที ต่อมาในปี ค.ศ. 1956 สภาคองเกรสประกาศให้ In God We Trust เป็นคำขวัญประจำชาติของสหรัฐอเมริกา และในปี ค.ศ. 1957 ข้อความนี้ปรากฏบนธนบัตรกระดาษครั้งแรก โดยเริ่มจากธนบัตรหนึ่งดอลลาร์ชนิด Silver Certificate ก่อนที่จะปรากฏบนธนบัตร Federal Reserve Notes รุ่นปี 1963 เป็นต้นมา มีข้อคิดที่น่าสนใจมากตรงนี้ นี่เป็นความย้อนแย้งของมนุษย์ คือว่ามนุษย์สร้างเงินขึ้นมาเพื่อให้เป็นเครื่องมือแห่งความมั่นคง เราทำงานเพื่อหาเงิน เราเก็บเงินเพื่ออนาคต เราสะสมเงินเพื่อให้ชีวิตปลอดภัย แต่เมื่อประเทศอเมริกาต้องเผชิญกับสงครามกลางเมืองและความไม่แน่นอนครั้งใหญ่ ประชาชนกลับเรียกร้องให้ประเทศประกาศข้อความว่า “In God We Trust” ราวกับกำลังบอกตัวเองว่า **แม้เงินจะมีมูลค่า แต่เงินไม่ใช่สิ่งสูงสุดที่เราจะฝากชีวิตไว้ได้ เงินเป็นสิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้น แต่พระเจ้าทรงเป็นที่พึ่งที่แท้จริงของมนุษย์**

ข้อคิดในวันนี้ พระวาจาของพระเยซูเจ้าในลูกา 16:13 “ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้”

ประวัติศาสตร์และพระวาจา	**ข้อคิด**
Moneta มาจากรากศัพท์ที่หมายถึงการเตือน	*เงินทองควรเตือนเราให้มีสติ*
In God We Trust	*อย่าวางใจในทรัพย์สินมากกว่าพระเจ้า*
You cannot serve God and mammon	*เงินต้องเป็นผู้รับใช้ ไม่ใช่นายเหนือชีวิต*

มีความย้อนแย้งที่น่าคิดคือว่า ชื่อของเทพี Moneta มีความเกี่ยวข้องกับการเตือนสติ **แต่ทุกวันนี้เงินกลับกลายเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์จำนวนมากหลงลืมสติ**

และบนธนบัตรดอลลาร์มีข้อความว่า In God We Trust แต่การพิมพ์ข้อความนี้ไม่ได้รับประกันว่าผู้ถือธนบัตรจะดำเนินชีวิตด้วยความไว้วางใจในพระเจ้าจริง ๆ *การมีคำว่า God อยู่บนธนบัตร ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าจะอยู่ในหัวใจของผู้ถือธนบัตรเสมอไป*

บทสรุป: คำถามสามข้อที่เราควรนำมาไตร่ตรอง

วันนี้พระวาจาของพระเจ้าฝากคำถามสำคัญไว้กับเราสามข้อ

1. *เรามีเงิน หรือเงินมีเรา? เราเป็นผู้ใช้เงิน หรือเรากลายเป็นทาสของเงิน?*
2. *เรามีมากขึ้นแล้วแบ่งปันมากขึ้นหรือไม่? หรือยิ่งมีมาก เรายิ่งหวงแหนมากขึ้น?*
3. *ถ้าวันนี้พระเจ้าทรงเรียกเรากลับไป เราจะนำอะไรไปถวายพระองค์? เงินทอง บ้าน รถ ตำแหน่ง หรือหัวใจที่เต็มไปด้วยความรัก?*

ขอให้เราจำคำของนักบุญเปาโลไว้เสมอว่า “ข้าพเจ้าทำทุกสิ่งได้ในพระองค์ผู้ประทานพละกำลังแก่ข้าพเจ้า” และขอให้เราจำคำเตือนของพระเยซูเจ้าไว้ด้วยว่า “ท่านทั้งหลายจะรับใช้พระเจ้าและเงินทองพร้อมกันไม่ได้”

เงินทองสามารถซื้อเตียงที่นุ่มสบายได้ แต่ซื้อการนอนหลับอย่างสงบไม่ได้
เงินทองสามารถซื้อบ้านหลังใหญ่ได้ แต่ซื้อครอบครัวที่อบอุ่นไม่ได้
เงินทองสามารถซื้อหนังสือได้ แต่ซื้อปัญญาไม่ได้
เงินทองสามารถซื้อยาได้ แต่ซื้อสุขภาพที่สมบูรณ์ไม่ได้
และเงินทองอาจซื้อสิ่งของมากมายในโลกนี้ได้ แต่ไม่สามารถซื้อชีวิตนิรันดรได้

สิ่งที่เราจะนำไปยืนต่อหน้าพระเจ้าในวันสุดท้าย ไม่ใช่สิ่งที่เราเคยสะสมไว้ในมือ แต่เป็นความรักที่เราเคยหว่านลงไปในชีวิตของผู้อื่น

ขอให้เราเป็นคนที่มีเงินอยู่ในมือ ขณะเดียวกันก็มีพระเจ้าอยู่ในหัวใจ
มีทรัพย์สินอยู่ในโลก ขณะเดียวกันก็มีสมบัติอยู่ในสวรรค์
และมีชีวิตที่ไม่เพียงแต่ร่ำรวยด้วยสิ่งของ **ขณะเดียวกันก็มีความร่ำรวยเปี่ยมด้วยความรัก ความเมตตา และความใจกว้าง เพราะคนที่ร่ำรวยที่สุดในสายพระเนตรของพระเจ้า ไม่ใช่คนที่มีมากที่สุด แต่คือคนที่รู้จักรักและแบ่งปันได้มากที่สุด**

วิษณุ ธัญญอนันต์ เจ้าอาวาสวัดเซนต์จอห์น ลาดพร้าว กรุงเทพฯ